

maer med et andet regnskabsår end kalenderåret må der — i lighed med engrosafgiften — kunne tillades et andet opgørelsestidspunkt end 1. januar, da en fastholdelse af denne dato vil være forbundet med for store omkostninger for de pågældende firmaer.

2. §§ 25 og 26. Den fastsatte frist på 20 dage til opgørelse af det foregående kvartals afgiftspligtige omsætning vil i mange tilfælde være for kort.

3. §§ 31-34. Grossisterne i blomsterløg- og planteb Branchen har gjort opmærksom på, at det for deres kundekreds, som består af gartnerne, vil være en alvorlig belastning at skulle udrede afgift af næsten alle indkøbte driftsmidler året igennem, hvorfor det efter branchens opfattelse er af vigtighed, at der for sådanne virksomheder gives adgang til kortere refusionsperioder.

4. Flere brancher henstiller, at deres varer undtages fra afgiftspligten, og har fremført de vedføjede argumenter herfor:

Landbrugsmaskiner og traktorer. For større maskiners vedkommende er det ikke ualmindeligt, at købesummen erlægges i afdrag over en længere årrække, og mange landmænd har kontrakter løbende med flere forskellige leverandører. Kontrollen med afgiftsbetalinger vil derfor blive meget besværlig, og for landmændene bliver det en belastning gennem et længere tidsrum at skulle stå i forskud med det udlæg, som afgiften repræsenterer.

Gammelt jern og metal. Der er her tale om affald af varer, som i ny stand er belagt med afgift, og som efter anvendelsen til fremstilling af nye varer påny pålægges afgift. Køberne er metalforbrugende industrier, som alligevel vil have adgang til afgiftsfri indkøb af råvarer, hvorfor afgiftspligt for disse former for metalaffald vil medføre en unødvendig administration.

Tøndebåndsvidjer til smørdriller. Da 97 pct. af forbruget anvendes til afgiftsfri eksportformål, vil der ikke være noget rimeligt forhold mellem afgiftens provenu og omkostningerne ved opkrævningen heraf.

Markfrø. Varen er i omsætningen ganske at sidestille med såsæd, som foreslås fritaget for afgift. Markfrø anvendes kun i landbrugsvirksomheder og forhandles direkte fra frøgrossister til landmænd.

Medicinalvarer. De samme grunde, der talte for at fritage varerne for engrosafgiften, taler for også at holde dem uden for andre afgiftsformer.

Afskallet korn til foder. Varen indgår i mange tilfælde i afgiftsfri foderblandinger, og ifølge de allerede gældende importbestemmelser er der gennem en denaturering truffet sådanne foranstaltninger, at den importerede vare ikke kan anvendes til menneskeføde.

Foderblandinger. Ifølge skitsen er foderblandinger kun afgiftsfri, såfremt de udleveres i pakninger på 50 kg og derover, men en del af branchens firmaer pakker deres specialblandinger i 25 kg-pakninger, hvorfor det vil være rimeligt at reducere den afgiftsfri vægtgrænse hertil.

5. Ved en eventuel etablering af en detailafgift eller en merværdiafgift bør det pålægges detailhandelen — ved prisangivelser over for køberne — at anføre priserne exclusive afgift og angive denne særskilt, hvorved man undgår den i andre lande ikke ukendte usikkerhed på dette punkt.

Som det fremgår af komiteens skrivelse til folketingsudvalget, er begge afgiftsforslag behæftet med så afgørende ulemper, at komiteen ikke på det foreliggende grundlag mener at kunne foretrække det ene system for det andet, og administrationsbesværet synes for engroshandelen som helhed ikke at differere væsentligt, da begge systemer kræver registrering med deraf følgende arbejdsbyrde ved de omfattende kontrolforanstaltninger. Som anført indeholder merværdisystemet, bortset fra kravet om afgiftsbetaling på importtidspunktet, tilsyneladende færre tendenser til forvridding af erhvervsstrukturen og færre administrative usikkerhedsmomenter end detailafgiftsforslaget.

P. k. v.

Victor B. Strand,
formand.

/ *B. Reslow Olsen,*
kontorchef.